

عنوان مقاله:

وجوه و حدود دانش سازه در فرایند طراحی معماری

محل انتشار:

مجله صفا، دوره 28، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مجید احمدنژاد کریمی - دانشجوی دکتری معماری اسلامی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان

مهدی محمودی کاملاآباد - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان

مریم عظیمی عظیمی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

شناخت دانش سازه یک ضرورت ناگزیر در طول فرایند شکل دادن به فرم نهایی و همچنین ایجاد فضا در معماری است و ادغام سازه های خلاقانه، اقتصادی، و قابل اجرا در فرایند طراحی ساختمان ها همواره از موضوعات ضروری در معماری بوده است. سازه در زمینه معماری، که بخش جدایی ناپذیری از فضای معماری است، تنها با بررسی جنبه های مختلفی از دانش شناخته می شود. مسئله مهم این است که کدام گونه و چه اندازه از شناخت دانش سازه در انبوه خواسته های طراحی می تواند به کار معمار آید. برخی محققان بر این باورند که سازه را تنها از راه بررسی مفاهیم مکانیکی نمی توان به درستی شناخت، زیرا بسیاری از طرح های معماری با گرایش و تمرکز بر این مفاهیم آغاز نمی شوند؛ بلکه ایده های فضایی آغازگر و مهم ترین بهانه پیکربندی طرح های معماری است. بنا بر این برای طراحی و تحلیل سازه، در یک زمینه معماری، شناخت وجه فضایی آن نیز لازم است. هدف اصلی بررسی این وجوه چندگانه برای شناخت جایگاه معمار در نحوه طراحی سازه در فرایند طراحی معماری است. در این تحقیق در ابتدا، با روش توصیفی تحلیلی به شناخت روابط مختلف بین این وجوه و نحوه اثرگذاری آن ها در شکل گیری فرم نهایی ساختمان در یک فرایند طراحی در قالب نمونه های مطالعاتی پرداخته شده است. در پایان سعی گردیده چگونگی و محدوده اثرگذاری معمار در به کارگیری وجوه سازه در فرایند طراحی تبیین گردد.

کلمات کلیدی:

دانش سازه، فرایند طراحی معماری، حدود سازه، وجوه سازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302626>

